

Biblická hodina – 27.03.2025

Suspírium: „Noach bol spravodlivý a bezúhonný muž medzi svojimi vrstovníkmi. Noach chodil s Bohom.“ (IMojž 6,9) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 67: „Ó, Pane, zmiluj sa nad nami...“

Modlitba: Znovu a znovu počujeme Tvoje Slovo, večný Bože náš, a cítime Tvoju prítomnosť, ktorá nás všade sprevádza. Chceme Ti dnes ďakovať, tak ako sme to urobili dnes skoro ráno, náš milujúci nebeský Otec. Skrze Ježiša Krista ospevujeme Tvoju slávu, lebo v tento deň si nám pomohol a ochránil si nás od všetkej moci zla. Teraz sme tu, spolu s našimi bratmi a sestrami, pod Tvojou ochranou a skrze Tvoje odpustenie, dovoľ nám prežiť duchovnú príležitosť, ktorú si nám pripravil. Prehovor s nami osobne, upokoj naše vnútro, osvieť našu myseľ – prosíme –, aby sme boli spoločnosťou, ktoré sa buduje a miluje jeden druhého. Ty si nevyčerpatelným zdrojom požehnaní, Otec, Syn a Duch Svätý, dovoľ nám to zažiť, prekračuj našimi srdcami, myšliami, životmi a naplň nás svojou chválou a vernosťou. Daj nám vedieť, že si nás nestvoril a nevykúpil, aby si nás potom opustil v ťažkostiach. Skrze Svojho Ducha nám pomôž s našimi ťažkosťami a bremenami, otvor svoju bohatú zásobárňu cez svoje Slovo a daj nám odpočinutie pri Tvojich nohách, v ktorom si vyberieme to jedno, ktoré nám nikto neodníme, Teba a Tvoje láskyplné učenie. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Ezechiela 28. kapitola: „*Potom mi zaznelo slovo Hospodina: „Človeče, povedz týrskemu kniežatú: Takto vraví Pán, Hospodin: „Pretože je tvoje srdce namyslené, hovoríš: »Som Boh, obývam sídlo bohov uprostred mora.« Si však človek, a nie Boh. Len vo svojej mysli si sa pokladal za Boha. Hľa, múdrejší si ako Daniel, nič tajné ti nie je skryté. Svojou múdrosťou a rozvahou si si nadobudol bohatstvo, nadobudol si zlato a striebro do svojich pokladníc. Vďaka mnohej múdrosti vo svojom obchodovaní rozmnožil si svoje bohatstvo a tvoje srdce sa vystatovalo svojím bohatstvom.“* Preto takto vraví Pán, Hospodin: „Pretože si sa vo svojej mysli pokladal za rovného Bohu, privediem proti tebe cudzie násilnícke národy. Tie vytasia svoje meče proti kráse tvojej múdrosti a znesvätia tvoj lesk. Zvrhnú ťa do jamy a zomrieš, ako zomierajú tí, čo sú prebodnutí uprostred mora. Či potom povieš pred svojimi vrahmi: ‚Som Boh?‘ Veď ty si človek – a nie Boh –, v rukách tých, ktorí ťa smrteľne rania. Zomrieš smrťou neobrezancov, rukou cudzincov, lebo ja som to povedal,“ znie výrok Pána, Hospodina. Potom mi zaznelo slovo Hospodina: „Človeče, zaspievaj žalospev o týrskom kráľovi a povedz o ňom: Takto vraví Pán, Hospodin: ‚Bol si pečatou dokonalosti, plný múdrosti a dokonalý v kráse. Bol si v Božej záhrade, v Edene. Bol si odetý rozličnými drahokamami: rubínom, topásom, diamantom, chryzolitom, ónyxom, jaspisom, zafírom, malachitom a

smaragdom. Tie boli rukou umelca vsadené do zlata a boli pripravené v deň tvojho stvorenia. Urobil som ťa jagavým cherubom – strážcom. Bol si na svätom Božom vrchu, prechádzal si sa medzi ohnivými kameňmi. Bezchybne si si počínal odo dňa svojho stvorenia až dovtedy, kým sa nezistila zvrátenosť pri tebe. Pri mnohorakom obchodovaní si sa naplnil násilím a zhrešil si. Vtedy som ťa v nemilosti vyhnal z Božieho vrchu a cherub – strážca ťa odstránil spomedzi ohnivých kameňov. Srdce ti spyšnelo pre tvoju krásu, prišiel si o múdrosť kvôli lesku. Zhodil som ťa na zem, postavil som ťa pred kráľov, aby mali potešenie z pohľadu na teba. Množstvom svojich vín, svojím nepoctivým obchodovaním znesvätil si svoje svätyne. Vyviedol som z teba oheň a ten ťa strávil. Zmenil som ťa na popol na zemi pred očami všetkých, ktorí ťa videli. Všetci, čo ťa poznali medzi národmi, zdesili sa nad tebou. Hrozný koniec ťa stihol, a už ťa viac nebude.“ Potom mi zaznelo slovo Hospodina: „Človeče, obráť sa tvárou k Sidonu, prorokuj proti nemu a povedz: Takto vraví Pán, Hospodin: ‚Hľa, ja som proti tebe, Sidon, a oslávim sa uprostred teba.‘ Potom spoznajú, že ja som Hospodin, keď na ňom vykonám súd a ukážem na ňom svoju svätosť. Zošlem na neho mor, krv bude na jeho uliciach a padnú pobití uprostred neho, a to mečom proti nemu zo všetkých strán. Potom spoznajú, že ja som Hospodin. Pre dom Izraela už nebude zhubným trňom ani bolesť spôsobujúcim bodlačím nik z tých, ktorí bývajú okolo neho a pohrdajú ním. Tak spoznajú, že ja som Pán, Hospodin.“ Takto vraví Pán, Hospodin: „Keď zhromaždím dom Izraela spomedzi národov, kde bol rozptýlený, a dokážem pred zrakmi pohanov, že som Svätý, budú bývať na svojej pôde, ktorú som dal svojmu služobníkovi Jákobovi. Budú na nej bezpečne bývať, budú stavať domy a vysádzať vinice, a budú bývať bezpečne, keď vykonám súd nad všetkými, ktorí nimi zo všetkých strán pohrdajú. Potom spoznajú, že ja som Hospodin, ich Boh.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-10. verše: Týrus bolo bohaté mesto Feničanov, centrum civilizácie so svojimi prístavmi na brehu Stredozemného mora. Veľmi veľa zdatných remeselníkov a majstrov tam bývalo, ktorí pomohli aj kráľovi Dávidovi postaviť palác a neskoršie kráľovi Šalamúnovi chrám Boží. Toto mesto sa však dôsledku prepychu a rozmachu veľmi povyšovalo a myslelo si, že je bohom. Teda to, že vo svojich rukách má svoj život, svoj osud riadi si sám, je Pánom seba samého, a nepotrebuje živého Boha. Hľa, hriech sveta, ktorý je kolobehom všetkého. Keď sa všetko točí okolo vlastnej osi. Adam a Eva prečo jedli zo stromu, o ktorom Boh povedal, že ak z neho budú jesť, zomrú? Chceli byť ako Boh. Staviteľia babylonskej veže sa chceli dostať až do neba a vzoprieť sa zoči-voči Bohu. A my? My nechceme všetko riadiť sami? „...každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený. (Lk 18,14)“ Bohom ponížený a Bohom povýšený. Ako Boh. Ako Hospodin. Ako Pán. Prirovnať sa k Hospodinovi je hriech. Nikto sa

mu nevyrovná. Boh však ukáže svoju silu. Nezdráha sa. Povýšených poníži, slabých posilní, ponížených vyzdvihne z prachu zeme. Prečítajme si v tomto pašijnom období modlitbu Anny, z Prvej knihy Samuelovej z 2. kapitoly, ihneď si uvedomíme, kde je naše miesto. kto je naším Pánom, a čo od neho môžeme očakávať v osobnom živote. Pre namyslené srdce, pre Týrus vzorom múdrosti by mal byť Daniel. Spravodlivý Sudca. Vodca Týru, jeho knieža je človek, a nie Boh. To je však jeho koniec, lebo si myslí, že je bohom. Hrozí mu obrovská vojna s cudzími národmi. Či sa toto proroctvo naplnilo? Áno, babylonský kráľ ho donútil po trinásťročnom obliehaní mesta rekapitulovať. Skaza mesta nenastala, lebo profitovať z nej chcel i Babylon. Bratia a sestry! My môžeme byť bohatí a mocní len v Bohu, Ktorý je najmocnejší. Len viera nás podrží v tomto živote. On, cesta, pravda a život nám dožičí blaho. On nás povýši a to takým spôsobom, že poníži vlastného jednorodeného Syna, Ktorý *„svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži (Flp 2,6-8).“*

11-19. verše: Žalospev o Týru má zvláštnu podobu. Prorok Ezechiel porovnáva týrskeho kráľa s nejakým mýtickým nadčlovekom, ktorý žil v Edene, v záhrade Božej. Akoby tento kráľ bol samotným Adamom. To je jeho pointa. Adam, stvorený Bohom. Adam, stvorený z prachu zeme. Síce žil v Edene, v Božej záhrade, ale nebol nadčlovek, ani Boh. Ale pre svoju túžbu stať sa Bohom, bol vyhnaný z rajskej záhrady. Nevážil si svoje poslanie a postavenie Hospodinom stanovené, a to byť ochrancom záhrady, preto bol z hory Božej zvrhnutý. Cestu do rajskej záhrady stráži cherub, ktorý má za úlohu vyhnaných ľudí nepustiť do záhrady. Prečo je kráľ Týru odvrhnutý? Pre svoju podlosť, ktorá poznačila jeho obchodné styky. Nezastaví sa pred násilím, hlavne keď z toho len prosperuje. Vo svoj prospech je ochotný všetkého. Získané bohatstvo pokazilo jeho múdrosť. Množstvo jeho neprávostí je pred Bohom a nemôže zostať bez Hospodinovho trestu. Prorok predpovedá úplnú skazu mesta.

20-23. verše: Ani susedné mesto, Sidon neobstojí pred Božím súdom. Z tohto mesta pochádzali i niektoré Šalamúnove ženy: *„Kráľ Šalamún miloval mnohé cudzinky: faraónovu dcéru, Moábčanky, Ammónčanky, Edómčanky, Sidončanky, Chetitky.“ (IKrľ 11,1)* Cesta modloslužby bola vydláždená už v čase kráľa Šalamúna. Z tohto mesta pochádzala i kráľovná Jezábel, dcéra Etbaala, kráľa Sidončanov, a [izraelský kráľ, Acháb] chodieval slúžiť Baalovi a uctieval ho. Táto kráľovná prenasledovala prorokov. Čudujeme sa, že Boh prisľúbil vojnu a obrovský mor na toto mesto? Obsiahle vysvetlenie pre hriech tohto mesta nájdeme u proroka Izaiáša: *„Zmlknite, obyvatelia pobrežia, sidonskí kupci, moreplavci, ktorí ňa naplňali. Cez veľké vody prichádzalo zrno zo Šichóru, úroda*

od Nílu bola jeho ziskom, stal sa tržnicou národov. Hanbi sa, Sidon, lebo prehovorilo more i morská pevnosť: „Nemala som pôrodné bolesti ani som nerodila, nevychovala som mladíkov ani som sa nevenovala pannám. (Iz 23,2-4)“ Znova podlosť. Znova zhýralosť. Znova úpadok morálky i napriek bohatstvu. Znova a znova. Človek sa nezmení. Ako sa Ježiš pozerá na Týrus a Sidón? *„Ježiš odtiaľ vyšiel a utiahol sa do okolia Týru a Sidonu. Tu vyšla istá kanaánska žena z toho kraja a kričala: „Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! Moja dcéra je hrozne posadnutá démonom.“ On jej však neodpovedal ani slovo. Jeho učeníci prišli a prosili ho: „Zbav sa jej, lebo kričí za nami.“ Odpovedal im: „Som poslaný iba k ovciam, ktoré sa stratili z domu Izraela.“ No ona prišla, klaňala sa mu a hovorila: „Pane, pomôž mi!“ On jej však povedal: „Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám.“ No ona povedala: „Áno, Pane, veď aj šteňatá sa živia omrvinkami, ktoré padajú zo stola ich pánov.“ Vtedy jej Ježiš povedal: „Žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako si želáš!“ A v tú hodinu jej dcéra ozdravela.“ (Mt 15,21-28)*

24-26. verše: Čo však z Izraelom? Hospodinove súdy nad okolitými národmi budú pre ľud otvorením novej budúcnosti. Nebude už trňom v oku iných národov, všetky národy vymiznú, tie, ktoré ničili živú vieru v Pána Boha a zvädzali ľud k modloslužbe. Dom Izraela bude pozbieraný. Dom Izraela bude zhromaždený. Dom Izraela bude posvätené Hospodinovým menom, nájdú sa ľudia, a vytvoria sa zástupy bohobojných, vďačných poslucháčov Božej zvesti, ktorých poznáme z Nového zákona. Ochotne prijať zvesť evanjelia. Žiť v zemi bezpečí a vysádzať vinice. Vinná réva je zdrojom radosti Božej, ale i ľudskej, lebo Boh je Hospodinom vernosti a ľud povýši. Vlastných, ponížených pozbiera. Vlastných, ponížených posväti.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 19. kapitola 28-40.veršov: *„Po týchto slovách kráčal vpredu a uberal sa do Jeruzalema. Keď sa priblížil k Betfagé a Betánii, k vrchu, ktorý sa volá Olivový, poslal dvoch učeníkov so slovami: „Chodte do dediny, ktorá je naproti. Len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom ešte nikto nikdy nesedel. Odviažte ho a priveďte! Ak sa vás niekto spýta: „Prečo ho odväzujete?“, odpovedzte takto: „Pán ho potrebuje.““ Tí, ktorých poslal, odišli a našli všetko tak, ako im povedal. Keď odväzovali osliatko, povedali im jeho majitelia: „Prečo odväzujete osliatko?“ Oni odpovedali: „Pán ho potrebuje.“ Osliatko priviedli k Ježišovi, prehodili cezeň svoje plášte a posadili naň Ježiša. Ako šiel, prestierali na cestu svoje plášte. Keď sa približoval k úpätiu Olivového vrchu, začal celý zástup učeníkov mocným hlasom radostne chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré videli. Volali: „Požehnaný, ktorý prichádza ako kráľ v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“ Vtedy mu niektorí farizeji zo zástupu povedali: „Učiteľ,*

napomeň svojich učeníkov!“ On však odpovedal: „Hovorím vám: Ak budú títo mlčať, kamene budú kričať.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

28. verš: Ježiš napreduje. Vie, že jeho cieľ je jasný. Ježiš sa uberal do Jeruzalema, kde sa zjaví Božie kráľovstvo. (Lk 19,11) Poslednú etapu cesty pútnikov treba zdolať. Posledných 27 km je pred nimi. Ježiš vždy udáva smer cesty v čele skupiny svojich učeníkov. Ježiš ide pred nami a kráča smerom k Jeruzalemu. (viď. Mk 10,32) Kto udáva smer v Tvojom živote?

29. verš: Prechádza Betániou, domom utrpenia, kde toľkým pomohol. Priblíži sa k Olivovej hore. Stojí na prahu mesta, kde jeho kroky smerujú. Pripravuje sa na svoj posledný vstup. V tejto dedine, v dedine Betfagé sa pútnici očistili, a tak vstupovali do Svätého mesta. Je východne od Jeruzalema, a svoj kráľovský vstup má premyslený. Posiela dvoch učeníkov pre svoju potrebu. Ich úlohou je pripraviť príchod Mesiáša. Vstup Ježiša do Jeruzalema. Podľa proroka Zachariáša (Zach 14,4-5) Hospodinov príchod do Jeruzalema nastane cez Olivovú horu, aby zjavil svoj majestát. Kráľovský vstup, ktorý majú zaopatriť učenici. Sme pripravení svojou poslušnosťou zotrvať až do konca pri Kráľovi? Ukázať tomuto svetu, že Kráľ kráľov a Pán pánov je Ježiš? Jeho majestát a príchod je potrebné ohlasovať a chystať sa pre každého.

30. verš: Ježišov opis je presný, ktorý usmerňuje prácu učeníkov. Poukazujú na Jeho autoritu a na dôležitosť nadchádzajúcich udalostí. Ježiš usmerňuje každého, lebo v živote nás ide o Jeho moc a o našu spásu. Ježišovo usmernenie je pre život. On je Bohom živým a nie mŕtvym. On je Boh vernosti a spásy. Jeho podrobnosť a presnosť je potrebná, aby sme sa nevzdialili od dôležitých vecí. Zmienka o osliatku, na ktorom ešte nikto nesedel je o pokore Kráľa, Ktorý prichádza (viď. Zach 9,9). Ježiš prináša pokoj, On už nechce bojovať a dobyť mesto Jeruzalem so svojim koňom. Ježišov život bol zacielený na to, aby svojím príchodom upokojil ľudské srdcia a chce ubezpečiť a naučiť svoj ľud, že najväčším vazalstvom nie je Rímska ríša, ale spojenectvo ľudských životov s hriechom. Ježiš ako Dobyvateľ nikdy neprichádza, len ako Spasiteľ životov.

31-32. verše: Na otázku vlastníka majú odpovedať učenici skutočnosťou, že to Pán potrebuje. Kto je Pánom tých vecí, ktoré my vlastníme? List vlastníctva je síce vystavený na naše meno, ale my sme ho dostali len do užívania. Je potrebné prehodnotiť naše myslenie a náš vzťah k veciam. Všetko, čo Pán potrebuje v našej domácnosti patrí JEMU? Bohužiaľ aj v našom živote je pravda: veci, ktoré by sme mali užívať, veľmi milujeme, ale ľudí vôkol seba, ktorých by sme mali milovať, len využívame na svoje vlastné pôžitky. Opravdivým vlastníkov tvojich a mojich

osliatok je Ježiš. On sa aj dnes stotožňuje s tým, že je Pán a Kráľ, lebo všetko sa zhoduje s Jeho vyrieknutými slovami. Všetko, čo On povedal, sa zhoduje s tým, čo sa stalo. Pán, čo povedal, aj sa stane.

33-34. verše: Majiteľ sa pýta: „Komu to bude?“ Svet sa vždy pýta, pre koho to beriete. Aký je vzťah Majiteľa a Pána? Vedia o sebe. Aj majitelia by mali poznať Pána. Zmienka o Ježišovi ako o Pánovi stačí, aby to osliatko zobrali učenici. Učenici, majitelia a Pán. Učeník nemusí poznať majiteľa, ale ak obaja poznajú Pána, všetko je v poriadku. Majitelia a učenici poznajú Ježiša a všetko je zariadené. „Pán potrebuje.“ Nepýta sa ďalej: „Aký, ktorý, či Pán?“ Stačí mu výslovne zmienka o Pánovi. Zmienka o Pánovi spojí majiteľov a učeníkov. Čo nás spája? Zmienka o Pánovi? Zmienka o tom, že Kto to potrebuje? Stačí našim spolubratom a spolusestrám zmienka o Ježišovi, aby prepustili svoje vlastníctvo pre Ježišove potreby? Bojíme sa pýtať i dnes pre potreby Ježiša, aj keď On sám nás posielal k učeníkom svojim.

35. verš: Dvaja učenici všetko bez tiaže vykonali. Ježišovi vyjadrujú úprimnú vďaku a slávu, lebo táto udalosť, že všetko prebiehalo podľa Ježišových slov ich naučila k tomu, že Ježiš je skutočný Pán. Jedinečnosť diania spoznajú jeho učenici, ktorí svoje plášte darujú Ježišovi. Niektorí svoje zvierajú, niektorí svoj plášť. Každý to, čo je jeho. Ježiš to nežiadal, ale videli oddanosť iných a darovali aj oni. Porovnajme Ježišov príchod s príchodom kráľa Šalamúna, o ktorom sa píše: „kráľ im povedal: „Vezmite so sebou služobníkov svojho pána, vysaďte môjho syna Šalamúna na mulicu a odveďte ho dolu ku Gichónu.“ (IKr' 1,33) Ježišov kráľovský vstup je jedinečný, nech vstúpi aj do tvojho života, aby si Mu daroval aj ty svoje cennosti a svoje vlastníctvo, ktoré môže použiť na svoj účel, a to na zvestovanie evanjelia.

36. verš: Gesto prestierania plášťov na cestu je narážka na vzdávanie pocty Ježišovi, ako to činili Židia aj v prípade Jehú, bezprostredne potom, ako bol pomazaný za kráľa. (vid'. IIKr' 9,13) Učenici mu všetko odovzdali a prijali Boží plán spásy. To sa žiada aj do zástupu. Húfy ľudí, zástupy ľudí sú ešte nerozhodní. Očítý a viditeľný rozdiel je medzi zástupom, ktorý koná len to, čo vidí od učeníkov, ale nie je to jeho vlastné rozhodnutie a presvedčenie, že Ježiš je Mesiáš. Konáš len to, čo vidíš od Ježišových učeníkov alebo si presvedčený/-á, že Ježiš je Spasiteľ tvojho života? Imitácia učeníkov nie je a nikdy nebude skutočným nasledovaním Krista.

37. verš: Učenici chvália Boha. Evanjelista Lukáš vie a chce poukázať na Ježišov majetát. Úcta Ježišovi hovorí o tom, že učenici vedia, že Ježiš má obrovský záujem o Jeruzalem. Celý zástup učeníkov chváli Boha, Ktorého zámer je pred

nimi jasný. Dnešné kresťanské komunity majú jasné videnie v tom, čo vykonal Ježiš pre svojich vyvolených, pre duchovný Izrael. Ježišov čin, Kristov skutok je o spásu našich duší, nie o palmách, nie o slávnosti, nie o moci a nie o prekypovaní. Čo si zažil s Ježišom, to je potrebné oslavovať. Za Jeho veľké činy, za tvoje obrátenie je potrebné poďakovať Pánovi. Jeho „nasleduj ma!“ je živé a otvorené pre každého. Milá sestra a drahý brat! Ak si ho prijal, poďakuj sa. Chváľ meno Hospodinovo za cirkevný zbor, za čistotu hlásania evanjelia, za zástup učeníkov v Bratislave a na celom Slovensku.

38. verš: Slová vďaky zaznievajú ako v chráme Božom. Slová vďaky sú prevzaté z chrámovej bohoslužby. Už sme ich raz počuli, lebo boli súčasťou Božej zvesti: *„Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom, ktorých on miluje.“ (Lk 2,14)* Tá nebeská, na začiatku sa skrze činnosti Ježišovej dostala do povedomia učeníkov. Nebeská a pozemská chvála sa nemôže odlišovať od seba. Chvália tú istú Osobu. Ježiš je kráľ, Ktorý prichádza. (viď. Žalm 118, 26) On neimituje Dávida, On prináša spásu, ktorý je pokojom všetkých nás. Pokoj a sláva, tie sú hodnoty nebies a nie zeme. Jeruzalem odmieta tento pokoj, a v meste a v jeho chráme sa nikdy neujme kvôli odmietnutiu Ježiša. Výstraha pre nás a pre naše mestá a spoločnosti je prijať Krista ako Spasiteľa. Kde On preberie velenie, kde sa On ujme moci, tam je viditeľný pokoj a Jeho sláva prebýva v spoločnosti. Mocné činy svedčia o Bohu, ktorého zámer je konať skrze krv Ježiša Krista aj v tvojom a mojom živote. Pokoj a sláva – hodnoty nebies. Hodnoty nebies alebo pozemské hodnoty? Mocné činy Ježiša alebo mocností sveta? On alebo niekto iný?

39.verš: Protiklad nadšenia Ježišových učeníkov vychádza z úst farizejov. Pre nich Ježiš nie je Mesiáš a ani nebude. Oni sú proti tomu, aby tento uchádzač o trón sa stal kráľom. Namiesto toho žiadajú, aby umlčal svojich učeníkov. Nie je to priateľská rada, ale kritika konania učeníkov. Kritika. Kresťanov nikdy neminie kritika. Kritika za chválenie mena Boha všemohúceho a majestátu Ježiša Krista. Vrchnosť chce umlčať Božiu slávu. Umlčať to nikto nevie. Učeník to koná vždy a na dennom poriadku. Komu Ježiš žije v srdci, vie, čo je jeho úlohou: chváliť Boha za jeho preveľké skutky. Pre farizejov Ježiš nie je Mesiáš, len Majster, ktorý nech si dá do poriadku svoje zástupy, a nech dohliada na svojich. Pre nás však Ježiš je Kráľ kráľov a Pán pánov, Ktorého meno vzývame a voláme v spoločnosti svätých.

40. verš: Ježiš otvorene odpovedá na žiadosť farizejov. Názorne hovorí o tom, že on chválu zástupu nepreruší. Kamene sa ozvú. Budú to múry Jeruzalema, budú to hradby Svätého mesta, budú to základy Božieho chrámu. Ježiš vie o budúcnosti kresťanov a o budúcnosti Jeruzalema: „Vy vyženiete mojich

nasledovníkov z mesta, a Boh, Ktorého oni chvália, On vyplienu Vaše mesto." Božia prozreteľnosť je prítomná v Ježišových slovách. Čo chcete, aby som umlčal, to vy umlčíte, ale aj Vaše bohoslužby budú umlčané. Veľa ľudí odporuje i dnes Ježišovi, ale on nikoho neumlčí. Boh nechá i dnes rinčať zbrane, nechá, aby človek konal, ale aj dnešní farizeji si musia uvedomiť, že Ježiš bol posledným slovom Božím. Jeho služba stačí, aby sa ozvali svedomia státisícim ľuďmi (viď. Lk 19, 8). Jeho služba stačí k „obchodovaniu“, kým on nepríde. (viď. Lk 19, 13), lebo „...každému, kto má, bude pridané, ale kto nemá, tomu bude vzaté aj to, čo má. A napokon, mojich nepriateľov, čo nechceli, aby som nad nimi kraľoval, privedzte sem a zabite ich predo mnou.“ (Lk 19,26-27)

Záverová modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu. Modlitba Pánova

Požehnanie: „...no rovnako, ako je svätý ten, čo vás povolal, aj vy buďte svätí v celom svojom počínaní. Veď je napísané: Buďte svätí, lebo ja som svätý!“ (1Pt 1,15-16) Amen.

Záverová pieseň: Chválospev č. 537: „Pod', k Ježišovi, pod' ešte dnes...“

V moci Božej, tak ako Ježiš, žime i my,
On povedal: "Som stále s vami". Jeho
vietor, more i všetko poslúcha, „Neboj sa,
len ver“. Celým srdcom uver v Ježiša!
On na kríži sa za nás všetkých obetoval,
svojou krvou nás od hriechov v bolesti
odpútal. Obráťme s vďakou srdca na Jeho
LÁSKU, skrze Ducha Svätého - Boh
venuje nám ju.

„Ježiš je cesta, pravda i život“, „svetlo
sveta“, „vzkriesenie a život“, "dobrý
pastier“, „chlieb života“, „pravý vinič“ i
„brána sveta“. A hovorí: Blahoslavení sú v
duchu chudobní, plačúci, tichí a smädní
po spravodlivosti, čistého srdca, šíriaci
pokoj, milosrdní, potupovaní a nevinne
prensledovaní.

Ich je nebeské kráľovstvo - verní jasajte,
budúci dedičia zeme - sa radujte.
Dosiahnete milosrdenstvo, budete
potešení, Boha uvidíte - volať vás budú
synmi Božími.

Boh vyleje na teba Božie požehnanie,
len v pokore prijmi Jeho naplnenie.
Radosťou, mocou a darmi Ťa obdarí,
len Mu ver, On to isto naplní.

Musíš byť láskavý aj keď Ťa niekto
pobúri! Nevšímaj si chyby iných - buď
vytrvalý. Nezaoberaj sa sám sebou -
nebuď pyšný, čo najmenej o sebe hovor
iných vyzdvihni!
Nech tvoj duch prahne po Stvoriteľovi,
aby si sa stal živým plameňom Jeho lásky.
By si duchovne v prajnosti zkvitnul,
a hovoril: "Pre mňa žiť je KRISTUS"!